

Entre els austriacistes residents a Granollers destaquen els Perpinyà-Masferrer, que van rebre el reconeixement reial amb l'estada que va fer Carles III a Granollers el 30 de gener de 1710

Entre els austriacistes residents a Granollers els més sobresortints van ser els Perpinyà-Masferrer, Anton Grat i el seu fill Francesc. Ambdós van participar en la defensa de Barcelona contra les tropes borbòniques el 1706 i van rebre el reconeixement reial amb l'estada que va fer Carles III a Granollers el 30 de gener de 1710. Francesc Perpinyà va formar part del darrer govern de la Generalitat a partir de juliol de 1713 i va participar activament en la defensa de Barcelona fins al mateix 11 de setembre de 1714.

Entre els filipistes del Vallès cal esmentar Pere de Planella i Dusay, baró de Granera i senyor de Castellcir. La seva fidelitat borbònica li fou reconeguda al ser nomenat regidor del primer Ajuntament de Barcelona el 1718. Entre els no privilegiats fou significativa l'actuació de Jaume Torres de Sant Quirze, que va participar en la defensa de Centelles contra les forces austriacistes així com en el setge final de Barcelona.

Casal dels Perpinyà-Masferrer a la pl. de la Porxada, 1878. Autor i fons Tomàs Torrabadella / AMGr. A sota, medalla d'Anna d'Anglaterra, en commemoració de la victòria que acaba amb el setge francès de Barcelona el 1706

Carles III s'allotja a Granollers

Durant el mes de gener de 1710 l'arxiduc va fer un recorregut que el portà, entre altres llocs, a Girona, a Vic i va acabar a Granollers el dia 30. La vila va voler expressar el suport al monarca organitzant una lluada rebuda reial, malgrat la penúria de recursos que patia, de manera que els diners esmerçats van haver de treure's de l'administració del pallol (el subministrament del blat) ja que no en disposava a la caixa corrent. Es van fer enramades, lluminàries al vespre, un espectacle de foc i es va preparar el casal Perpinyà per allotjar el rei i fer-hi un gran àpat, probablement un sopar. Aquesta acollida va ser reconeguda i recompensada per l'arxiduc amb la concessió del títol de noble als Perpinyà. De la casa que fou per un dia seu reial en resta encara una part de la seva estructura i en destaquen les finestres renaixentistes i la porta de la planta noble on es pot observar l'escut del Masferrer.

Per dret de conquesta

La repressió borbònica ja s'anava aplicant amb duresa abans de l'acabament de la guerra. Caldes de Montbui i Castellterçol van patir saquejos, cases cremades i nombroses execucions, però també n'hi va haver més puntualment en altres pobles. Després de l'11 de setembre i,

explícitament amb el decret de Nova Planta de 1716, era per dret de conquesta que s'imposava la nova legalitat política i s'aplicaven diferents mesures de caràcter repressiu. S'assegurava el control militar del territori, a Granollers s'hi establí una dotació de soldats els caps de la qual s'enfrontaren físicament amb els consellers per sentir-se "mal atesos". A partir de 1716 s'imposava el nou impost del Cadastre, basat en una enquesta sobre la riquesa personal de les poblacions que a Granollers s'ha conservat amb el títol de Respuestas a unas preguntas a las cuales deven satisfacer de Común y Particular del término y Villa de Granollers, Obispado de Barcelona.

L'impost, inicialment molt gravós, es sumava a tots els ja existents. El Vallès quedava inclòs dins del corregiment de Mataró i Granollers es convertia en una Alcaldia Mayor sota el control del corregidor i els regidors serien nomenats per l'Audiència. El castellà s'imposava a la documentació oficial. D'aquella manera desapareixien les institucions i la legalitat que s'havien anat configurant des del segle XIII.

Després de la guerra, el Vallès quedava inclòs dins del corregiment de Mataró i Granollers i es convertia en una Alcaldia Mayor

Jaume Dantí
Historiador